

Άδειες καρέκλες, νόθοι αντιπρόσωποι και εναγκαλισμός με εργοδότες, κυβέρνηση και ΕΕ

της **Σύλβιας Κοιλάκου***

Η παρωδία που διαδραματίστηκε σε πεντάστερο ξενοδοχείο της Ρόδου από τις 17 έως τις 20 Μαρτίου, δεν μπορεί να ονομαστεί εργατικό συνέδριο. Η «ηγεσία» του συνδικαλιστικού κινήματος, ούτε μπορεί, ούτε θέλει να ακολουθήσει κάποιες στοιχειώδεις διαδικασίες, έστω για τους τύπους... Ο απερίγραπτος εκφυλισμός, (πολύ μεγαλύτερος από το προηγούμενο συνέδριο της Αλεξανδρούπολης), οι άδειες καρέκλες, οι χαιρετισμοί της κυβέρνησης και των κομμάτων, ο συνδικαλιστικός τουρισμός της πλειοψηφίας των συνέδρων, η συναλλαγή και η εξαγορά, προδιέγραφε το αποτέλεσμα. Η τόση κατάντια αποτύπωσε την τεράστια απαξίωση της ηγεσίας της ΓΣΕΕ και το οριστικό της διαζύγιο από τα εργατικά συμφέροντα.

Τον τουρισμό των συνέδρων του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, διέκοψε η διαδικασία νομιμοποίησης των αντιπροσώπων, οπότε, τότε μόνον γέμισε η αίθουσα του συνεδρίου. Δεκάδες ήταν οι νόθοι αντιπρόσωποι από Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες. Ανύπαρκτα σωματεία, σωματεία χωρίς εκλογές, ακόμα και χωρίς δικαστικούς. Εμφανίστηκαν πλαστά έγγραφα αρχαιρεσιών που ποτέ δεν έγιναν. Σε ανύπαρκτα εργατικά κέντρα και συνδικάτα εμφανιζόταν οργανισμός διαδικασιών. Σε κάποιες περιπτώσεις νοθείας αποκαλύφτηκε η συνέργεια εργοδοτών και δικαστικών, γεγονός που αποτελεί μια ακόμα έκφραση της πρόσδεσης του κυρίαρχου συνδικαλισμού στην εργοδοσία και το κράτος. Η ΔΑΚΕ επιχείρησε με ασφαλιστικά μέτρα να επιβάλει την νομιμοποίηση 14 νόθων αντιπροσώπων, που απορρίφθηκαν από την πλειοψηφία των συνέδρων.

Η νέα πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ θα εκπροσωπήσει επάξια, για μια ακόμα τριετία, τα συμφέροντα των εργοδοτών και την αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων. Έτσι κι αλλιώς το νέο Διοικητικό Συμβούλιο έχει περισσότερους εργοδοτικούς συνδικαλιστές προερχόμενους από τις τράπεζες, την Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων κλπ.

Η μεγάλη απομαζικοποίηση των συνδικάτων αποτυπώθηκε στην μειωμένη συμμετοχή των αντιπροσώπων. Οι κατά 53 λιγότεροι αντιπρόσωποι σε σχέση με το προηγούμενο συνέδριο, αντιστοιχούν σε περίπου 50.000 λιγότερους συνδικαλισμένους εργαζόμενους. Η σύνθεση του συνεδρίου δείχνει την αποξένωση της ΓΣΕΕ από την σύγχρονη εργατική τάξη, καθώς πολλοί αντιπρόσωποι προέρχονταν από τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες, ενώ απουσίαζε ο δοκιμαζόμενος κόσμος της ελαστικής εργασίας και της ανεργίας.

Οι κυρίαρχες δυνάμεις, η ΠΑΣΚΕ και οι δύο ΔΑΚΕ, προσήλθαν χωρίς ίχνος αυτοκριτικής. Στις τοποθετήσεις τους υπερασπίστηκαν τη λογική της «εθνικής οικονομίας» και των «κοινωνικών διαλόγων», τη γραμμή της συνδιαλλαγής με την εργοδοσία, την «ευρωπαϊκή προοπτική», την ανάγκη «βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας», προσπερνώντας με γενικότητες την ισοπέδωση των εργατικών κατακτήσεων.

Η ΠΑΣΚΕ παραμένει πρώτη δύναμη, ωστόσο εμφανίζει πτώση και χάνει μια έδρα. Τις απώλειες αυτές καρπώνονται αθροιστικά οι δύο ΔΑΚΕ. Μετά από έξι πέτρινα χρόνια για τους εργαζόμενους, στη ΓΣΕΕ φαίνεται σα να μην έχει περάσει ούτε μία μέρα και οι συσχετισμοί παραμένουν καταθλιπτικοί. Το γεγονός αυτό οφείλει να προβληματίσει σοβαρά τις ταξικές δυνάμεις.

Το ΠΑΜΕ, κατήγγειλε τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, ωστόσο φάνηκε ικανοποιημένο που καθορίζει το απεργιακό ημερολόγιο της ΓΣΕΕ, με αποκορύφωμα την 48ωρη απεργία αποκλιμάκωσης στην κατάθεση του νομοσχεδίου για το ασφαλιστικό. Κατήγγειλε την εκφυλιστική διαδικασία και αποχώρησε. Η ανακοίνωσή του ΠΑΜΕ, μετά το συνέδριο, κάνει λόγο για την δεύτερη θέση που κατέλαβε (λόγω της διάσπασης της ΔΑΚΕ), χωρίς ωστόσο να εκφράζει κάποιο προβληματισμό για την κυριαρχία του υποταγμένου συνδικαλισμού.

Το ΕΜΕΙΣ (διάσπαση της ΠΑΣΚΕ στο προηγούμενο συνέδριο), όλη την τριετία παρέμεινε στο άρμα του υποταγμένου συνδικαλισμού, χωρίς διαφοροποιήσεις στα κρίσιμα ζητήματα και βγαίνει διασπασμένο από το συνέδριο.

Στην Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση (ΜΕΤΑ και τμήμα του ΕΜΕΙΣ υπό τον Ν. Φωτόπουλο), συνεχίζεται η συνεργασία δυνάμεων της ΛΑΕ και των κυβερνητικών δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ. Στην παράταξη αυτή πρωτοστατούν δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού, όπως εκφράζονται στην ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων, με την πολιτική «εργασιακής ειρήνης» και αμοιβαίας ωφέλειας με την εργοδοσία, που ακολουθούν. Όλες αυτές οι ετερόκλητες δυνάμεις ενοποιούνται στην προσπάθεια κατάληψης, μέσω εκλογικών μηχανισμών, θέσεων στα συνδικάτα. Εντύπωση προξενεί σχετικό δημοσίευμα της ιστοσελίδας iskra.gr, όπου ο συντάκτης παρέλειψε να αναφέρει την συμμετοχή των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ στο ΜΕΤΑ.

Η Ταξική Εργατική Κίνηση, αξιοποίησε την ευκαιρία για μια εφ' όλης της ύλης παρέμβαση, προσπαθώντας να αναδείξει την ανάγκη για την ταξική ανασυγκρότηση των συνδικάτων και του εργατικού κινήματος. Η εμφάνισή της στο συνέδριο αποτελεί μια ελπιδοφόρα προσπάθεια που φιλοδοξεί να ακουμπήσει στις ανησυχίες πολλών ταξικών συνδικαλιστών, που αντιπαλεύουν τον υποταγμένο συνδικαλισμό και δεν χωρούν στο κομματικό μέτωπο του ΠΑΜΕ.

Η ΓΣΕΕ είναι πλέον ένας κλειστός μηχανισμός που δεν επιτρέπει στην εργατική τάξη να οργανώσει την πάλη της. Ο **εργοδοτικός** και **κυβερνητικός** συνδικαλισμός συμπληρώνεται από τον **επιχειρηματικό** συνδικαλισμό της «ΓΣΕΕ-ΑΕ». Πρόκειται για κερδοφόρα επιχείρηση που διαχειρίζεται εκατομμύρια ευρώ των ΕΣΠΑ και λειτουργεί ως εργοδότης, υπογράφοντας εξευτελιστικές ατομικές συμβάσεις «**ενοικίασης εργαζομένων**».

Κάθε ταξική δύναμη, όλοι όσοι αντιλαμβάνονται αυτή την βαθιά κρίση, οφείλουν να δράσουν επείγοντως, για να σπάσει στην πράξη η ηγεμονία του κυρίαρχου συνδικαλισμού, για την **ταξική ανασυγκρότηση** της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.

***αντιπρόσωπος στο συνέδριο, μέλος του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών**

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 26.3.2016